

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Lima

Pagbubunyag ng Propetikong Kabuluhan ng Mensahe ng Ikalawang Anghel

Jeff Pippenger

2024-02-28

Sa kasaysayan ng kilusan ng kapwa unang at ikatlong anghel, ang mensahe ay mailalagom sa pamamagitan ng mensahe ng ikalawang anghel.

At sumunod ang isa pang anghel, na nagsasabi, Bumagsak, bumagsak ang Babilonia, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid. Apocalipsis 14:8.

Tinutukoy ng ikalawang anghel ang tatluhang paglalapat ng propesiya, para sa mga nagnanais na makakita. Ang ikalawang anghel ay nagpapahayag ng isang makahulang mensahe, at ang mensahe ay na ang Babilonya ay nahulog nang makalawa. Tinutukoy nito ang Babilonya bilang yaong “dakilang lungsod” na tinutukoy sa mga kabanata labimpito at labingwalo bilang Makabagong Babilonya. Ang Makabagong Babilonya ay nahulog nang makalawa, at ang kanyang pagkakahulog ay naganap sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa “ng poot ng kanyang pakikiapid.” Ang kanyang pakikiapid ay naganap kasama ang mga hari ng lupa. Ang ugnayang iyon ang nagbigay-daan sa kanya na gamitin ang lakas ng mga hari ng lupa na kaniyang nakasama sa pakikiapid upang isakatuparan ang kanyang “poot,” na siyang pag-uusig na ipinapataw niya sa tapat na bayan ng Diyos.

Ang alak ay isang doktrina, at ang doktrinang ipinainom niya sa lahat ng bansa ay ang maling doktrina na nag-aangkin na ang pagsamba sa araw ay magdudulot ng kapayapaan. Tinatanggap ng lahat ng bansa ang "tatak" ng kanyang awtoridad, na siyang pagsamba sa araw, na kinakatawan ng pagsamba tuwing Linggo. Ang pagtanggap ng lahat ng bansa sa "tatak" na iyon ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Estados Unidos, ngunit naganap ito sa panahon ng tumitinding pakikidigma na dinadala sa planetang Daigdig ng ikatlong "Woe" ng Islam. Tinatanggap ng mga bansa ang "alak" ng kanyang poot, batay sa pangakong "kapayapaan at katiwasayan."

Ngayo'y may lumalabas na balita na ipinahayag ko raw na ang New York ay wawalisin ng isang daluyong? Hindi ko kailanman ito sinabi. Sinabi ko, habang minamasdan ko ang malalaking gusaling itinatayo roon, palapag pagkatapos ng palapag, “Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag ang Panginoon ay babangon upang yanigin nang kakila-kilabot ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita ng Pahayag 18:1-3.” Ang buong ikalabingwalong kabanata ng Pahayag ay isang babala tungkol sa darating sa lupa. Ngunit wala akong natatanging liwanag hinggil sa kung ano ang darating sa New York, maliban sa nalalaman kong darating ang araw na ang mga malalaking gusali roon ay ibabagsak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbabaligtad ng kapangyarihan ng Diyos. Mula sa liwanag na ibinigay sa akin, nalalaman kong ang pagkawasak ay nasa sanlibutan. Isang salita lamang mula sa Panginoon, isang dampi ng kanyang makapangyarihang kapangyarihan, at babagsak ang

mga dambuhalang gusaling ito. Magaganap ang mga tagpong ang kakila-kilabot ay hindi natin maisapantaha. Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang ikalawang mensahe ng mga anghel ay inulit noong ika-11 ng Setyembre, 2001, nang ang mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York ay ibinagsak sa isang paghipo ng kamay ng Diyos.

Wika ng propeta, 'Nakita ko ang isa pang anghel na bumabang mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan sa malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo' (Apocalipsis 18:1, 2). Ito ang gayon ding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonia, 'sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). Ano ang alak na iyon?-Ang kaniyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na Sabbath sa halip ng Sabbath ng ikaapat na utos, at inulit ang kasinungalingang unang sinabi ni Satanas kay Eva sa Eden-ang likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa. Marami pang magkakauri niyang kamalian ang kaniyang pinalaganap sa malayo't malapit, 'itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao' (Mateo 15:9).

"Nang sinimulan ni Jesus ang Kaniyang hayagang ministeryo, nilinis Niya ang Templo mula sa sakrilehiyosong kalapastanganan. Kabilang sa mga huling gawa ng Kaniyang ministeryo ang ikalawang paglilinis ng Templo. Gayon din, sa huling gawa para sa pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang natatanging panawagan ang ibinibigay sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay, 'Bumagsak na, bumagsak na ang Babilonia, yaong dakilang bayan, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Magsilabas kayo mula sa kaniya, bayan Ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag ninyong tanggapin ang kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan' (Apocalipsis 18:4, 5)." Selected Messages, aklat 2, 118.

Sa pagitan ng 11 Setyembre 2001 at ng nalalapit na batas sa Linggo sa Estados Unidos, ang unang tatlong talata ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay natutupad, sapagkat sa batas sa Linggo nagsisimula ang panawagang lumabas mula sa Babilonia.

Ang Apocalipsis 18 ay tumutukoy sa panahong, bilang bunga ng pagtanggì sa tatlong babala ng Apocalipsis 14:6-12, ang iglesia ay ganap na mararating ang kalagayang inihula ng ikalawang anghel, at ang bayan ng Diyos na nasa Babilonia pa ay tatawaging humiwalay mula sa pakikipag-isa sa kaniya. Ang pabalitang ito ang huling maibibigay kailanman sa sanlibutan; at matutupad nito ang kaniyang gawain. Kapag yaong "hindi sumampalataya sa katotohanan, kundi nalugod sa kawalang-katuwiran" (2 Tesalonica 2:12), ay iiwan upang tumanggap ng makapangyarihang pagkadaya at sumampalataya sa kasinungalingan, kung magkagayo'y sisinagan ng liwanag ng katotohanan ang lahat ng may pusong bukas upang tanggapin ito, at lahat ng mga anak ng Panginoon na nananatili pa sa Babilonia ay didinggin ang panawagan: "Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan Ko" (Apocalipsis 18:4). Ang Dakilang Paglalaban, 389, 390.

Sa pagdating ng nalalapit na batas ng Linggo, ang dating bayang nasa tipan ay makatatanggap ng makapangyarihang paglilinlang. Mula Setyembre 11, 2001, hanggang sa ibuhos ang makapangyarihang paglilinlang sa panahon ng batas ng Linggo, muling ipinahahayag ang mensahe ng ikalawang anghel, at ang pagtanggap ay kumakatawan sa pagtanggap sa “tatlong-bahaging babala ng Apocalipsis labing-apat, talata anim hanggang labindalawa.” Sa ganitong diwa, ang tatlong anghel ay kinakatawan ng mensahe ng ikalawang anghel. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay: Bumagsak, bumagsak ang Babilonya, at ang mensahe ng ikalawang anghel ay inilalagay sa pagitan ng unang mensahe at ng ikatlong mensahe.

Ang pagpapahayag ng unang tinig sa Apocalipsis kabanata labing-walo ay isang pag-uulit ng mensahe ng ikalawang anghel, ngunit ito ay kumakatawan sa isang pagtanggap sa tatlong anghel ng kabanata labing-apat ng Apocalipsis. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay kumakatawan sa tatlong mensahe, at taglay nito ang lagda ng Alpha at Omega, sapagkat ito’y ipinahayag sa kasaysayan ng kilusan ng unang anghel, at muli itong ipahahayag sa kilusan ng ikatlong anghel. Tinutukoy ng mensahe na makalawang nabuwal ang Babilonia, at sa ganitong makahulung diwa ay tinutukoy nito ang isang "tatluhang paglalapat ng propesiya."

Ang unang dalawang pagkakataon ng pagbagsak ng Babilonia, na kinakatawan ng Babel at ng Babilonia, ay kumakatawan sa pangwakas na pagbagsak ng makabagong Babilonia. Ang dalawang ulit na pagpahayag ng pagbagsak ng Babilonia ay napapagitnaan ng unang at huling mensahe ng tatlong anghel. Taglay ng kaayusan ng tatlong anghel ang lagda ng Alfa at Omega, sapagkat ang unang mensahe ay kinikilala bilang ang “walang-hanggang Ebanghelyo,” na sa kahulugan ay ang walang-hanggang Ebanghelyo, o ang iisang mensahe ng Ebanghelyo sa lahat ng panahon. Ang mensahe ng ikatlong anghel ay ang mensahe ng Ebanghelyo na nagbababala laban sa pagtanggap ng tatak ng hayop, kaya ang unang mensahe at ang ikatlong mensahe, na siyang una at huling mga mensahe, ay iisa, sapagkat kapwa ang mga ito ay ang Ebanghelyo.

Inilagay ni Alpha at Omega ang Kanyang lagdang “Katotohanan” sa tatlong mensahe, sapagkat ang salitang Hebreo na isinasalin bilang “katotohanan” ay nilikha ng Kahanga-hangang Dalubwika sa pamamagitan ng pagsasanib ng una, ikalabintatlo, at huling mga titik ng alpabetong Hebreo. Ang “labintatlo” bilang isang simbolo ay kumakatawan sa paghihimagsik, at sa ikalawang mensahe natutukoy ang paghihimagsik ng Babilonya, na kinakatawan ng kanyang mga huwad na doktrina at pakikiapid. Gaya ng naipuna na, taglay din ng ikalawang mensahe ang lagda ni Alpha at Omega, sapagkat ang mensaheng ipinahayag sa kasaysayan ng mga Millerita upang ihayag ang pagbubukas ng paghuhukom ay inuulit sa kilusan ng ikatlong anghel upang tukuyin ang pagtatapos ng paghuhukom.

Ang pagbagsak ng Babel sa Kabanata Labing-isa ng Genesis ay ang unang pagbanggit sa pagbagsak ng Babilonia, at ang patotoo ng walang-pakundang paghihimagsik ni Nimrod ay nagtataglay ng tatak ng mensahe ng unang anghel. Gaya ng ipinakita sa mga naunang artikulo, ang tatlong mensahe ng tatlong anghel ay matatagpuan din sa loob ng mensahe ng unang anghel. Sa mensahe ng unang anghel, ang pananalitang "matakot sa Diyos" ay kumakatawan sa unang mensahe, at ang pananalitang "ibigay sa Kanya ang kaluwalhatian" ay kumakatawan sa mensahe ng ikalawang anghel. Ang ikatlong mensahe ay nasusumpungan sa una, kapag inihahayag nito na

"dumating na ang oras ng Kanyang paghatol."

Sa pagkabagsak ni Nimrod, na siyang unang pagbagsak ng Babilonya, natutukoy rin ang tatlong hakbang ng tatlong anghel. Ito ay kinakatawan ng pariralang 'go to.'

At ang buong lupa ay iisa ang wika at iisa ang pananalita. At nangyari, na samantalang sila'y naglalakbay mula sa silanganan, nakasumpong sila ng isang kapatagan sa lupain ng Sinar; at tumahan sila roon. At kanilang sinabi sa isa't isa, Halina, gumawa tayo ng mga ladrilyo, at sunugin natin ang mga ito nang lubusan. At ang ladrilyo ang ginamit nila sa halip na bato, at ang alkitran ang ginamit nila sa halip na argamasa. At kanilang sinabi, Halina, magtayo tayo para sa atin ng isang lunsod at isang tore, na ang taluktok ay abot sa langit; at magkamit tayo ng isang pangalan, baka tayo'y mangalat sa ibabaw ng buong lupa. At bumaba ang Panginoon upang tingnan ang lunsod at ang tore na itinayo ng mga anak ng mga tao. At sinabi ng Panginoon, Narito, iisa ang bayan, at iisa ang kanilang wika; at ito ang kanilang pasimulang gawin; at ngayo'y walang mahahadlangan sa kanila sa anumang kanilang inakalang gawin. Halina, tayo'y bumaba, at doo'y guluhin natin ang kanilang wika, upang hindi nila maunawaan ang pananalita ng isa't isa. Kaya mula roon ay pinangalat sila ng Panginoon sa ibabaw ng buong lupa; at kanilang tinigilan ang pagtatayo ng lunsod. Kaya tinawag ang pangalan nito na Babel; sapagkat doo'y nilito ng Panginoon ang wika ng buong lupa; at mula roon ay pinangalat sila ng Panginoon sa ibabaw ng buong lupa. Henesis 11:1-9.

Ang unang pagbagsak ng Babilonia, na kinakatawan bilang Babel, ay ipinahayag sa "go to," nang tatlong beses. Ang tatlong anghel ay pawang kinakatawan sa unang anghel. Ang unang kabanata ni Daniel ay kumakatawan din sa mensahe ng unang anghel, at, gaya ng dati nang tinukoy sa mga artikulong ito, ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng walang-hanggang ebanghelyo ay nasusumpungan sa unang hakbang, nang tumanggi si Daniel na kumain ng pagkain ng Babilonia at sa halip ay pinili niyang magbigay ng kaluwalhatian sa Diyos. Ang kaniyang unang pagsubok ay ang pagsubok ng unang anghel na bumaba sa kasaysayang Millerite noong ika-11 ng Agosto 1840, na may dalang munting aklat na inutusang kainin ni Juan.

Pagkatapos, siya ay binigyan ng isang pagsubok na biswal sa loob ng sampung araw, na nagpakita ng kaibhan sa pagitan ng mga kumain ng pagkaing Babilonia at ng mga gaya ni Daniel na piniling kumain ng gulay. Ang ikalawang pagsubok ay nagbunga ng dalawang uri, gaya rin ng pagdating ng ikalawang anghel noong 1844. Ang ikalawang pagsubok na iyon ay sinundan ng pagsubok sa katapusan ng tatlong taon, kung saan inihayag ni Nebukadnezar ang kaniyang paghatol, na kinakatawan ng pagdating ng ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844.

Pagkatapos ng baha, inutusan si Noah na magtayo ng mga dambana, at sa paggawa nito ay hindi niya kailanman dapat tabasin o hubugin ang mga batong gagamitin niya, ni gumamit ng argamasa para sa kaniyang dambana. Si Nimrod na mapaghimagsik ay gumamit ng ladrilyo at argamasa bilang pagpapeke sa dambana ng tipanang ugnayan na ipinag-utos na gamitin ng mga muling nagsipagparami sa lupa. Ang unang "Halikayo" sa patotoo ni Nimrod ay kumakatawan sa isang "tipan ng kamatayan" na nabuo sa paghihimagsik laban sa unang mensahe. Ang ikalawang "Halikayo" ay kumakatawan sa pagtatayo ng isang tore (isang Iglesia) at isang lungsod (isang Estado). Ang ikalawang "Halikayo" sa patotoo ni Nimrod ay ang pagsasanib ng Iglesia at Estado,

na siyang pakikiapid ng ikalawang mensahe ng anghel. Ang ikatlong “Halikayo” ay kumatawan sa hatol ng pagkakalat sa mga tao at pagkalito ng wika.

Ang unang pagbagsak ng Babilonia ay isang tipo ng mensahe ng unang anghel, at ang ikalawang pagbagsak ng Babilonia—sa dalawang pagpapakita nito na nagtatakda ng mga elemento ng pagbagsak ng makabagong Babilonia—ay isang tipo ng mensahe ng ikalawang anghel. Ganoon ito sapagkat ang pagbagsak ng Babilonia na naitala sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa isang pasimula at isang wakas, gaya rin ng mensahe ng ikalawang anghel na ipinahahayag sa pasimula at sa wakas ng Adventismo. Tiyak na itinukoy ni Sister White na ang paghatol na ipinataw kay Nebukadnezar ay naging tipo ng paghatol na ipinataw kay Belsasar.

“Sa huling pinuno ng Babilonia, gaya ng sa kaanyuan ng una nito, ay dumating ang hatol ng banal na Tagapagbantay: ‘O hari, ... sa iyo ito’y sinabi; Ang kaharian ay hiniwalay na sa iyo.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Ang ikalawang pagbagsak ng Babilonya ay may lagda ng Alfa at Omega, gaya rin ng mensahe ng ikalawang anghel. Ang lagdang ito ay kinakatawan ng pagbagsak ng unang hari at ng huling hari ng Babilonya. Ang hatol at pagbagsak ni Nebukadnezar ay inilalarawan bilang “pitong ulit,” na isang pagtukoy sa “pitong ulit” ng Levitico dalawampu’t anim, at ang “pagkakalat” sa hatol at pagbagsak ni Nimrod ay isa ring pagtukoy sa “pitong ulit” ng Levitico dalawampu’t anim. Ang hatol at pagbagsak ni Belsasar ay kinakatawan ng maapoy na mga titik na may kabuuang dalawang libo’t limandaan at dalawampu, na gayundin ay nagpapakilala ng isang pagtukoy sa “pitong ulit” ng Levitico dalawampu’t anim.

Ang “tatluhang paglalapat ng propesiya” ay itinatag sa pamamagitan ng unang dalawang saksi, na siyang tumutukoy at nagtatakda ng mga katangian ng ikatlo at pangwakas na katuparan. Sa tatlong pagbagsak ng Babilonia, ang mismong mensaheng nagpapakilala sa pagbagsak ng Babilonia ay nagpapakilala rin sa tuntuning na siyang pinagbabatayan ng tatluhang paglalapat ng propesiya. Kinikilala ng unang dalawang pagbagsak ng Babilonia ang mga propetikong katangian ng ikatlo at pangwakas na pagbagsak.

Ang kasaysayang Millerite ay nauulit ayon sa mismong titik sa kasaysayan ng Future for America. Sa kasaysayang Millerite, ang isang kalipunan ng mga tuntunin na nakilala at ginamit ni William Miller upang itatag ang balangkas ng katotohanan na naging saligan ng kanyang pagpapahayag ng mensahe ng unang anghel, ay naging isang palatandaan ng kasaysayang iyon. Ang “tatluhang paglalapat ng propesiya” ay isa sa mga tuntuning natipon sa mga huling araw na ito upang itatag ang balangkas ng katotohanan kung saan nakikilala ang mensahe ng ikatlong anghel.

Ang tatlong pagpapakita ng Roma, na pinagsama sa tatlong pagpapakita ng pagbagsak ng Babilonia, ay malapit na magkaugnay, ngunit may mga pagkakaiba. Ang patutot ng Tiro, o ng Babilonia, na nakikiapid sa mga hari ng lupa ay nakikipag-isang-laman sa kanila, ngunit naghahari siya sa mga haring iyon gaya ng paghahari ni Jezebel kay Haring Ahab. Ang Makabagong Roma ay ang hayop ng Apocalipsis kabanata labimpito na sinasakyan at pinaghaharian ng patutot ng Makabagong Babilonia.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Pagkatapos, inilihis ang aking paningin mula sa kaluwalhatian, at itinuro sa akin ang nalabi sa daigdig. Sinabi ng anghel sa kanila, "Iiwasan ba ninyo ang pitong huling salot? Paparoon ba kayo sa kaluwalhatian at tatamasahin ang lahat ng inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa Kanya at handang magdusa alang-alang sa Kanya? Kung gayon, nararapat kayong mamatay upang kayo'y mabuhay. Maghanda kayo, maghanda kayo, maghanda kayo. Kailangan ninyong magkaroon ng higit na paghahanda kaysa sa mayroon kayo ngayon, sapagkat dumarating ang araw ng Panginoon, mabagsik, puspos ng poot at matinding galit, upang gawing ilang ang lupain at lipulin mula roon ang mga makasalanan nito. Ihandog ang lahat sa Diyos. Ilagak ang lahat sa Kanyang dambana—ang sarili, ang ari-arian, at ang lahat—isang handog na buhay. Lahat ay kakailanganin upang makapasok sa kaluwalhatian. Mag-impok kayo para sa inyong sarili ng kayamanan sa langit, na hindi malalapitan ng magnanakaw ni masisira ng kalawang. Kailangang makibahagi kayo sa mga paghihirap ni Cristo dito kung ibig ninyong makibahagi kasama Niya sa Kanyang kaluwalhatian sa hinaharap."

Ang langit ay magiging sapat na mura, kung makamantan natin ito sa pamamagitan ng pagdurusa. Dapat nating ikaila ang sarili sa buong paglalakbay, mamatay sa sarili araw-araw, hayaang si Jesus lamang ang mahayag, at panatilihin lagi sa ating paningin ang Kaniyang kaluwalhatian. Nakita ko na yaong mga kamakailan lamang yumakap sa katotohanan ay kinakailangang makilala kung ano ang kahulugan ng pagdurusa alang-alang kay Cristo, na sila'y magkakaroon ng mga pagsubok na pagdaraan na magiging matalim at sumusugat, upang sa pamamagitan ng pagdurusa ay malinis at maihanda sila upang tanggapin ang tatak ng Diyos na buhay, makapagdaan sa panahon ng kapighatian, mamasdan ang Hari sa Kaniyang karikitan, at manahan sa harapan ng Diyos at ng mga malilinis, banal na mga anghel.

Nang makita ko kung ano ang nararapat nating maging upang manahin ang kaluwalhatian, at nang makita ko kung gaano kalaki ang tiniis ni Jesus upang makamantan para sa atin ang gayong mayamang pamana, nanalangin ako na tayo'y mabautismuhan sa mga paghihirap ni Cristo, upang huwag tayong umurong sa mga pagsubok, kundi batain ang mga ito nang may pagtitiis at kagalakan, yamang nalalaman natin kung ano ang tiniis ni Jesus—upang tayo, sa pamamagitan ng Kaniyang karukhaan at mga paghihirap, ay gawing mayaman. Sinabi ng anghel, "Ikaila ang sarili; dapat kayong humakbang nang mabilis." Ang ilan sa atin ay nagkaroon ng panahon upang tanggapin ang katotohanan at sumulong nang hakbang-hakbang, at bawat hakbang na aming ginawa ay nagbigay sa amin ng lakas upang gawin ang susunod. Ngunit ngayo'y halos nagwawakas na ang panahon, at ang mga natutuhan natin sa loob ng mga taon ay kinakailangan nilang matutuhan sa loob lamang ng ilang buwan. Marami rin silang kailangang iwaksi mula sa dati nilang mga natutuhan at marami ring muling matutuhan. Yaong mga hindi tatanggap sa tanda ng hayop at ng kanyang larawan kapag lumabas ang dekreto, ay dapat magkaroon na ngayon ng kapasyahan na sabihin, Hindi; hindi namin kikilalanin ang institusyon ng hayop. *Early Writings*, 67.